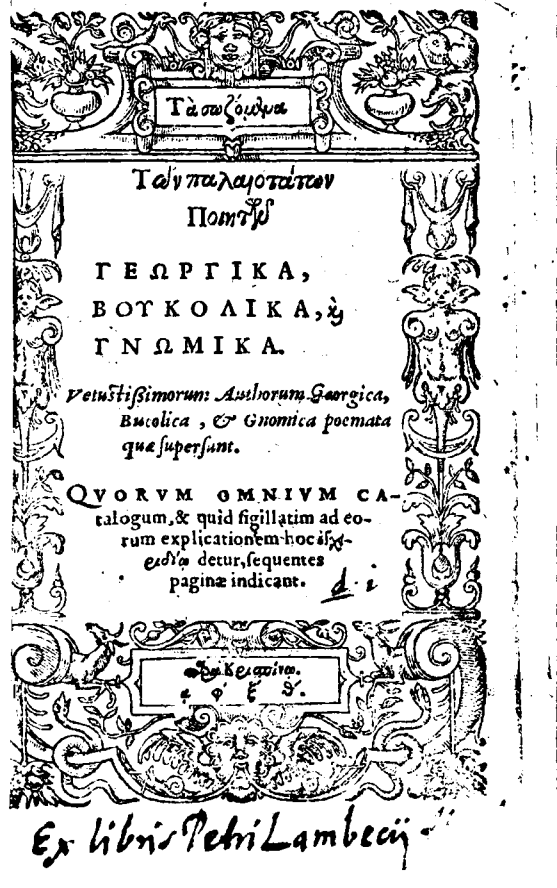

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum: Auliorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quae supersunt.*

QUORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc is-
tiusmodi detur, sequentes
paginae indicant. *d. i.*

Ἐκ Βιβλίου.

ε φ ε ς.

Ex libris Petri Lambecij

I. CRISPINI de hac sua editione
dissero.

si decus est paucis quàm plurima dicere; & aptè:

Quidni etiã exiguò claudere multa libro?

In Do-
mibus

OECONOMICA TOR
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

GRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid verat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vè quum à gra-
tioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vè Plato monet in Philebo, minus
attactarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascrazum illi *ἐπιχρῶντες*, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliōs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptiois dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediatur circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

classēs: quarum primam Hesiodi operibus τῶν σο-
φοτέρων: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυμιο-
γράφοις: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Ἰομο-
λόγοις hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione perlucun-
dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hęc laborem, in-
que eo doctorum virorum præstitam operã atque
industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus è regione cõiuncta de-
tur: tum etiam breuibus ea annotationibus indi-
cata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiri-
dioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenue semper agnouimus à quib⁹
profecimus, præter eos quorũ elucubrata studia
in hos Poëtas citata extât, pleraque nobis benignè
cõmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
Latinè doctissimus: multa etiã apud B. Marcuardũ
contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in
iis quæ Simmiz Rhodio attribuuntur: quæ præter-
quam quòd sunt ἀνίγμωτα arbitratu veteris Au-
tõris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
mus Theocriti Σύριζα declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
verbis: τὸ δὲ τὸ Θεοκρίτου σύριζος ἀνίγμωτα μὴ ὁμοίον,
διὰ τὴν πλὴν τῆς μεταλήψεων πικρῶσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκερ-
δίω: τῆς μὴ μὲν ὁμοίον ἰσορῶν ἰχθῶται, καὶ τὸ ἐν ἐπι-
πῆς τὸ σωτῆξιος: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸ ἀπὸ κλυ σωτῆξιος
ἀλλὰ πῆλα ἰκφυλον, πολλῶν ὁμπιῶσαν ἀσπίφειδν. Quæ
sanè præfatio equius de Ouo, Alis, ac Securi, ἀνί-

gmaticis Simmiae commentis prædici vsurpari-
 que merito possent. Hęc vero breuibus idcirco
 non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
 lescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
 refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
 tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
 tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
 rum & operis difficultate superent, verum etiam
 vtilitatem grato compendio (his præser-
 tim temporibus alioqui pertur-
 batissimis) coniunctam
 habeant.

POETARVM QVI TRI-
 bus distinctis libris, vno tamen *in* *hæc*
 comprehenduntur, ca-
 talogus.

I.

GEORGICA
 HESIODI ASCRAEIS
 OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
 autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
 quam oracula & *divina* quaedam com-
 muni sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de* *uulgari*
 quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
 gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

Annotationes in *Ἐργα ἡ Ἡμετέρας*, Philippo Mel-
ponissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

B U C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poëtices præcipia excolèda, quæ
à primis pastorum quietis meditationibus profè-
ta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exòrsus ad
Aratores se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gæ r. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius alii que hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I Æ R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M

Restituit suis metris, enodatèq; exposuit Auberius.

M O S C H I S y r a c u s i i,

B I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarëtis vetustissimi
Poëtæ Sententiæ elegiacæ annotationib⁹ selectis
E. Vineti, L. Hertelii, L. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitz.

- PHOCYLIDIS** poema admonitorium.
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis
 V. Amerpachii aliorūq; obseruationib⁹ illustrata.
SOLONIS sententiæ quæ supersunt.
TYRTÆI varia.
SIMONIDIS pleraque;
RHIANI,
NAUMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVEXIPARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METRODORI,
TIMOCLIS Quorum sententiæ ple-
 rasque multi magni scriptores veluti axiomata
 & oracula non sine honoris præfatione citarunt:
 Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
 chus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Ju-
 deus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
 drinus, ac Basiliius cognomento Magnus.
HOS POETAS IN SE-
 quitur eadem tertia Enchiridii parte.
SENAIORVM Libellus:
 continēs aliorum quoque Poëtarum sententiæ,
 quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
 tiæ partis appposito constabit.
AD DIT A sunt eiusdem cum superio-
 ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-
 rum fragmentis: quorum nomina idem Index
 commonstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtzus, Archimbroti filius. Lacon aut Milesus, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cùm aduersus Messenios bellū gererēt, victoriæ author fuisse. Est autē vetustiss. vtpote qui eodē tēpore cum septē (qui vocātur,) sapiētibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versib. Elegiacis, & carmina de bello libr. 5.

EX TYRTEO,

De virtute bellica.

NON memorandus mihi vir, nec in pretio habendus videtur,

Sen virtutis pedū seu gratia lucta:

Neq. si Cyclopū habeat magnitudinē & robur,

Et currēdo vīcat Thraciū Aquilonem.

Es forma sit vel ipso Tithono præstantior,

Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges:

Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,

Linguamq. Adrasti suauissimam habeat:

Neq. si gloriā omnē præter bellicā fortitudinē habeat,

Non enim vir bonus est in bello,

Si non sustineat cadem vidēre cruentam,

Et propius hostem stare cupiat.

Hac virtus est, hoc optimum inter homines præmium,

Et maximè decorat virum iuuenem, à quo geritur.

Commune hoc bonum est ciuitati, & vniverso populo,

Si quis vir progressus inter pugnantes—in prima—acte

Cōstāter, turpissq. sua prorsus obliuiscatur, (maneas,

Vnam & animum patientem obijciens periculo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταίος Αρχεμύροντι, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγχο-
ποιός, κὶ αὐλικός, οὗ λόγος τοῖς μέλσι χρησάμενον Λα-
κωνά μοιῖς πολεμοῦντας Μιωσσηνίοις ὀπκρατιστέροις
ποιήσασθαι, ὅτι ἢ παλαιάτατος, σύχρον ὁ τοῖς ἐπὶ κλη-
θεῖσι σοφοῖς ἢ κὶ παλαιότερον ἢ κμαξέρον κτ' τὴν λέ-
ξιν Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, κὶ μέγα
πολεμικήρα εἰς βιβλία 6.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΤΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Τ' Τ' δὴ μπισαμμά, ἕσ' ἐν λόφῳ αἶδρα
πείθειω, (σωμῆς)
Οὐτε πιδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαιωμο-
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μῦ ἔχει μέγδος τε
εἶλω τε,

Νικίω ἢ θῆων Θρηῖνον Βορήω
Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυκῶ χαερίστερος εἶη.
Πλυτοῖν ἢ Μίδεω κὶ Κινύραο πλείον
Οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πίλοπος βασιλεύτερον εἶη
Γλαῶσαν δ' Ἀθήστου μιλιχόνηρω ἔχει
Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξα, κλέω δούριδος ἀλκήσ
Οὐ γδ' ἀνὴρ ἀγαθός γίγνεται ἐν πολέμῳ,
Εἰ μὴ τετλαῖ μῦ ὀσῶν φόνου αἵματος τε,
Καὶ θνήσκων ὀρέζοι ἔχῃ δὴν ἰστέμῳ.
Ἡδ' ἀρετῆ, τὸ δ' αἶθρον ἐν αἰθρίαποισιν ἄριστον
Καλλιστόν τε φέρῃ γίγνεται αἰδρι νέω.
Ζωὸν δ' ἰδιλὸν τὸ το πόλνι τε παντὶ τε δήμῳ,
Ὅσπερ αἶψα διαλάσ ἐν πορμαχίσι μῦ
Ναυμίας, αἰχρῆς ἢ φυγῆς ὀππαίχου λάθηταρ
Ψυχῶ κὶ θυμῶν πλήμονα παρδῆμῳ.
κ. ἦ.

Animetq; ad mortem obeuntem proximum virū affās:
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suaq; industria prælii fluctus regit.
 Ipse aut in prim. a acie prostratus charam amittit vitā
 Civitatem & populos, & patrem honestans:
 Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
 Hunc verò lugens pariter iuvenes, senesq;
 Et gravi desiderio tota civitas sumus ipsius psequitur.
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,
 Itemq; nepotes, & omne posterarum genus.
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,
 Sed quavis sub terra sit, manes immortalis,
 Quem se fortiter gerentem manensq; & pugnantem,
 Pro patria & liberis vehementer Mars peremerit.
 Quod si effugeris fors o' mortis longū-inducētis-soporem,
 Es victoria potitus splendida gloriā pugna auferata
 Ipsum ex æquo omnes iuvenesq; senesq; colunt,
 Multisq; iucundū affectus ad Orcum abit.
 Senescens aut inter cines præcellit, neque quis illum
 Laceri, nec irreverenter nec iniussē cupit.
 Omn' s; in sedibus iuvenes simul & aequales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huius igitur virtutis ad summū pervenire nūc aliquis
 Nil atur animo, non remittens bellam.

E I V S D E M :

aliq; Callini.

Quando torpetis? quando strenuam habebitis animam
 O iuvenes? an non veremini vicinas,
 Obstantem ignaviam? In pace autem vobis videmini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum supplevit Camerarius.
 * Quin scutum aliquis arte in prælio hosti obtendas.
 Et aliquis moriens vitimō iaculum emittas.

Θρασύνη ἢ περὶ τὴν πλοσίον ἀνδρα περιετός
 Οὗτος αὐτὸν ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πλείμω.
 Αἴψα ἢ δυσμεσίαν ἀνδρῶν ἔτριψε φάλαγγας
 Τρηχίας, αὐτοῦ δ' ἔχεθε κύμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν πορμαίχοισι πεπὼν φίλον ὄλεσε θυμόν.
 Ἄστυ τε καὶ λαοὶ, καὶ πατέρ' ὀυκλείσας
 Πολλὰ διὰ γένειο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλείσσης
 Καὶ διὰ θώρακος πορσίδεν ἐκλαμψύθη.
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ γέροντες.
 Ἀρχαίῳ ἢ πόθῳ πᾶσα κέκμηθε πόλις.
 Καὶ τύμβῳ, καὶ παῖδες ἐν ἀνδράποισι ἀρίσθημοι,
 Καὶ παῖδων παῖδες καὶ γῆρ' ἔξοπτισον.
 Οὐδέ ποτε κλίθη ἰσθλὸν δόπολυται ὑδ' ὄνομα αὐτῆ,
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς ἀφ' ἑῶν γίγνεται ἀδαίματος.
 Οὐ γὰρ ἀριστεύοντα, μὲνόντα τε, μισθιάμνον τε
 Γῆς πέρι καὶ παῖδων θυῶρος ἄρης ὀλέση.
 Εἰ ἢ φύγει μὲν κῆρα ταρηλεγέθη θανάτοιο,
 Νικήσας δ' ἐν ἀχίωσις ἀγλαῶν ἀρχοῖς ἔλοι,
 Πρώτες μὲν πρῶτον ὁμῶς νέοι ἢ παλαιοί,
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παθῶν ἔρχη εἰς αἰδέλιω.
 Γυροῦσιν δ' ἀσπίσι μετὰ τῆρ' ἔπει, ὑδ' ἐπὶ αὐτὸν
 Βλέπειν ἔτι ἀιδεῖς ἔτε δ' ἄρης ἰδέλει.
 Πρώτες δ' ἐν θάκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν
 Εἴκουσ' ἐν χείρας, οἳ τε παλαιότεροι.
 Ταύτης γὰρ τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσται
 Πειθεῖσθαι, θυμόν μὴ μεθεῖς πολέμου.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ .

ἢ Καλλίω.

Μίχης τευ κραταίαιδης, κατ' ἀλλήμον ἔχετε θυμόν,
 Ὡς νέοι, ὑδ' ἀφ' ἰδρεῖ δ' ἀμφιθερικτύνας,
 Ὡς δὲ λίω μεθύνει, ἐς εἰρήνην ἢ δοκίτη
 Ἡδαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχει.
 Τῶν δ' ἔστι πορσίδετο Καμασίχοι.
 * Ἐὐ γὰρ τις ἀσπίδα θείω ἐκδωπείας πολεμίζων.
 Καὶ τις δόπολυθων ὑδ' ἀλογιστάτω.

Honori omnis est & ornamento viro, pugnare
 Pro patria & liberis & tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem adertis, quodcumque
 Parca destinauerint. Sed age quispiã rectã pergat
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus
 Foveat, cum primam incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fatala est
 Virum, neq; si à maioribus immortalibus genus ducat.
 Sape quis elapsus è pugna sonitibus telorum,
 Evadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atque hic sanè nec amicus est populus, nec gratus
 Illi. v. magnus & parvus desunt si quid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, viventem vero instar semidei colit.
 Nam coram intuentur illum velut turrim:
 Quippe solus multorum aquat facinorã.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus imitum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies aversa est à nobis.
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuas is,
 Quin rectã quisque hostibus scutum obnoxiat
 Inuisam amissurus animam, mortisq; nigrum,
 Sed solus splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quàm grania sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam imperum permolesti belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuvenes, utrumque satis experti estis.
 Nam ex illis qui audent unã persistentes
 Cominus in hostes aduersos impetum facere,
 Per pauci occidunt, retroq; seruant populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιμῆν τε δὴ ὄξει κὶ ἀλλανδὸν ἀνδρὶ μάχῃ
 Ἰὼς πύρι, κὶ παίδων, κενεθίης τ' ἀλόχου,
 Δυσμενέσιν. θάνατος δ' ἔπειτα, ὅπως τε κεν δὴ
 Μοῖραε ὀπιλώσῃσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω,
 Ἐρχεθ' ἀσχομένῃ, κὶ ἴω' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
 Ἐλσας περὶ τὸν μνηστῆρα πολέμου.
 Οὐδ' ἄρ' ὡς θάνατον γὰρ φυγεῖν εἰμαρμένον ὄξει
 Ἀνδρ', ἔσθ' εἰ περ γόντων ἢ γῆθ' ἀθανάτων.
 Παλλάκι δνιστῶτα φυγῶν κὶ δέῦπον ἀκόντων
 Ἐρχεται, εἰ δὲ οἴκῳ μοῖρα κίχαι θανάτου.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἴα ἔμπασι δῆμῳ φίλῃ, ἔξ' ἐπεθῆνός
 Τὸν δ' ὀλίγος σενάχῃ, κὶ μέγας, ἡν πὶ παῖθῃ.
 Λαῶ γδ ξύμπαντι πύθῃ κρατερέφροσθ' αἰδρὸς
 Θηήσκοντος ζῶων δ', ἄξιθ' ἡμιθῶων.
 Ὡς τῶν δὴ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐρῶσιν,
 Ἐρδῃ γδ πολλῶν ἄξια μῶσθ' ἴων.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ.

Ἄλλ' Ἡρακλῆθ' γδ αἰετοῖσι γῆθ' ἐστὶ.
 Θαρσείτ', ἔπω Ζεὺς ἀνχένα λοξὸν ἔχῃ.
 Μηνδ' αἰδρῶν πληθύνει δῆμαίνετε, μῆδ' φοβεῖσθε
 Ἰθὺς δ' εἰς προμάχῃε ἀσπίδι δῆνρ ἔχῃτω,
 Ἐχθρῶν μὲν ψυχῶν θῆμῃθ', θανάτου δ' μελαίνας
 Λυγῆσιν κῆρας ἡελίοιο φίλας.
 Ἴστε γδ ὡς Ἄρεως πολυδακρύτου ἔργ' ἀρίθῃλα
 Εὐ δὲ ὄργῳ ἰδάντ' ἀργαλέν κλίμου.
 Καὶ μὲν φθόνων τε διακόντων τ' ἐγῆμῃθε
 Ὡς νέοι, κ' μφοτίερον δ' εἰς κόρυθ' ἡλάσατε.
 Οἱ μὲν γδ τολμῶσι, παρ' ἀλλήλοισι μῆνόντες,
 Ἐς τ' αὐτοχεδῆν κὶ προμαχῆς ἴναθι,
 Παιρέτρεθι θηήσκουσι, σάεισι δ' λαὸν ὀπίσσω
 Τριαιώντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλοιτ' ἀρεθῃ.
 Οὐδ' εἰς δὲ δῆ ποτε ταῦτα λίγων ἀτύσσει ἔκαστος
 Ὅσθ', δῆ αἰχρᾶ παῖθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κενεθῃ.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare
 Viri fugientis in aduerso praelio.
 Turpe quoque est cadauer in puluere prostratum,
 Atque tergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus premordens:
 Femora & tibias infernè, nec non pectus humerosq;
 Lati clypei umbone contegens.
 Dextra verò manu validam hastam torqueat,
 Terribilemq; in capite cristam motet.
 Fortis aggrediens facta discat bellare,
 Nec à telis procul absit clypeum gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi inuolgens, clypeumq; clypeo admouens,
 Nec non cristam crista, galeamq; aptans galea,
 Pecteriq; obuerso pectore contra hostem pugnet,
 Vel gladij capulo, vel hasta praelonga arrepta.
 Us autem leuis-armatura-milites sub scutis aliunde
 Trepidantes, grandibus pugnatè lapidibus, (aliq;
 Hastasq; laeues contorqueat in hostes,
 Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidas
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguibusq; aruis relictis
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum:
 Cum chara matre vagans, & sene parente,
 Cumq; parvulis filijs, & adolescentula uxore.
 Inuisus namque erit ad quoscunque peruenerit,
 Indigentia victus & odiosa paupertate.
 Genus suum infamat, & formam decoram turpat:
 Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
 At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & p liberis
 Moriamur, nequaquam vita parcentes.
 O iuvenes, arctè invicem iuncti pugnate,
 Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.
 Sed magnum fortemq̄, concipite animo impetum:
 Nec pugnantes adversus hostes vita rationē habet e.
 Veteranus aut, quorum genua non amplius sunt agilia,
 Grandævis relictis ne fugite.
 Turpe enim est, si in prima acie prostratus
 Iaceat ante iuvenes vir senior,
 Candidum iam habens caput, barbatiq̄ canam,
 Animam efflans fortera in pulvere,
 Cruenta charis manibus pudenda tegens,
 (Quæ oculis intueri & turpe & indignum est.)
 Es denudatus corpore: inuenibus aut in omnibus similis
 Ut pulchrum pubertatis florem habeat. (est,
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
 Est, vivus adhuc, strenuus. a. si in prima acie ceciderit.
 Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus premordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
 postremum his notis describit:

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis
 post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit
 secundum quosdam.

Εἶθ' οὕτως αἰδρός τοι ἀλομήνῃ ἕδεμι' ἔρη
 Γίγνεται, ἕτ' αἰδώς εἰς ὀπίσω τελέθει.
 Θυμῷ γῆς πέρε πῶσθε με χαίμεθα, κ' ὅπει παίδων
 Θνήσκαμεν. ψυχῶν μὲν τι φειδόμενοι.
 Ὄντιοι, ἀλλ' ἀμείχρατε παρ' ἀν.ήλοισι μόνοντες,
 Μὴ δ' φυγῆς αἰσχρὰς ἄρχετε, μὴ δ' φοβῆ.
 Κλά' μὴ γὰρ πειεῖτε κ' ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμῷ.
 Μὴ δ' φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρτάμενοι.
 Τὺς δ' παλαιότερος, ἀν. ἐκείν' ἵνατ' ἔλαφρα,
 Μὴ καταλείποντες φθίζετε τὺς γῆρας.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῷ το μὲν φροσέχοισι πεισόντα
 Κεῖσθε φροσέτε ἴων ἀνδρα παλαιότερος,
 Ἡ δὴ λυκῶν ἔχοντα κέρη, πολίον τε γῆρας,
 Θυμὸν ἀππνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κνήμῃ,
 Αἵματόσ' αἰθρία φίλας ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (Αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς κ' νεμεσητὸν ἰδεῖν.)
 Καὶ χροῖα γυμνωθέντα. γίοισι δ' πάντα ἱπίοικα,
 Ὄφρ' ἄρα τῆς ἕβης ἀγλαὸν αἶδος ἔχη.
 Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἴερατὸς δ' γυμναξί
 Ζαὸς ἴων, καλὸς δ' ἐν φροσέχοισι πεισόν.
 Κλά' τις ὧ διαβάς μῆντι πεισὸν ἀμφιπέρισσι
 Σπυριχεῖς ὅπ' ἡς, χεῖλ' ὀδύσει δακῶν.

Ε Κ Τ Ω Ν Σ Ο Υ Ι Δ Α .

Πρὶ Σιμωνίδης.

Σιμωνίδης, Κεῖνιο, Ἀμοργίνῳ, ἰαμβογράφος. ἔ-
 γραψεν ἰλαγίαι ἐν βιβλίῳς β. ἰάμβους. γίγνησι δ' κ' αὐ-
 τὸς, μὲν ὅ κ' ε' ἔστι τῶν τραγικῶν. ἔγραψεν ἰάμβους φρο-
 σὸς αὐτὸς κατὰ τινας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R U M,
Q U O R U M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N-
 tinentur, Elenchus,

- T H E O G N I S** Megarensis, pag. 70
 Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S,** pag. 102
 Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
 tum apud Stobæum, pag. 112
 Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerp-
 chio, pag. 114
- P Y T H A G O R Œ** carmina aurea,
 pag. 122.
 Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp.
 pag. 126
- S O L O N I S** sententia elegiaca, pag. 131
 Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
 à Clemente Alexand. pag. 148
- T Y R T Œ U S** de Virtute bellica,
 pag. 147.
 Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S** de vita humana, pag. 157
 & 163.
 Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
 Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167
- R H I A N I,** de imprudentia, pag. 171
- E X N A P M A C H I I** scriptis sen-

I N D E X.

tentiz,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentiâ,	177
Ex O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd breuis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parij sententiz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandrij,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E-
 quitur Senariorum libellus, continens diuer-
 sorum Poëtarum sententias singulares: quarum
 capita hæc sunt.

I N		
<i>Amansem,</i>	212	<i>Artem,</i> 226
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i> 226
<i>Animum,</i>	235	<i>Auaritiam,</i> 224
		<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>Iuventute,</i>	218
<i>Bonus viris,</i>	200	I N	
D E		<i>Landem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberas,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
I N		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hurtationem,</i>	222	<i>Odiu,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Pauupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iurioran do,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

	<i>I N</i>		
<i>Regem,</i>	202	<i>Superbiam,</i>	220
<i>Risum,</i>	204	<i>D E</i>	
		<i>Tempore,</i>	214, &
		234	
		<i>Tolerantia,</i>	228
<i>I N</i>		<i>D E</i>	
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>Veritate,</i>	200
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Vita,</i>	200, & 212
<i>Servos,</i>	210	<i>Vituperio,</i>	224
<i>Silentium,</i>	226	<i>Voluptate,</i>	218
<i>Somnum,</i>	228		
<i>Spem,</i>	210		

Ex I. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouæ seu mediæ Comædiæ Poëta fuit,	pag. 235
<i>A L E X I D I S</i> Thurij,	240
<i>A M P H I D I S</i> Atheniensis,	242
<i>A N A X A N D R I D I S</i> Rhodij,	243
<i>A N T I P H A N I S</i> Carystij,	244
<i>A P O L L O D O R I</i> Geloi,	248
<i>D I P H I L I</i> Sinopensis,	249
<i>M E N A N D R I</i> Atheniensis,	250
<i>D I O D O R I</i> Sinopensis,	258

I N D E X.

EVBVLI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS <i>Atheniensis,</i>	260
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	260
ERIPHI,	261
CLEARCHI,	267

FINIS.